

П. Що можемъ да ся научимъ отъ Христо-
во-то често говореніе за смырть-тѣ мъ?

О. Можемъ да ся научимъ че ный смы дль-
жни често да размывлявамы и да говоримъ за
смырть тѣ си. Това ще ны приготвя по добрѣ
да живѣемъ и по добрѣ да умремъ.

П. Разбрахъ ли ученици-ти тыя ясны прѣд-
казанія?

О. И тѣ не разумѣхъ иищо отъ това: и тая
дума бѣше покрыта за тѣхъ, и не разбрахъ
това що ся казуваше.” Лук. 18; 34.

П. Защо не іжъ разбрахъ?

О. Защото смырть-та и страданія-та Іису-
совы бѣхъ толкова противни на тѣхны-ты по-
нятія и прѣдразсѣдцы за Мессіїѣ, щото не мо-
гохъ да разберуть и най яспо-то ученіе за
тѣхъ. Никон не сѫ толкова слѣпи колкото о-
нія които не искать да гледать.

П. Що е главна-та иричина заради коіжто
мнозина сега не разбираятъ слово-то Божіе?

О. Защото ученіе-то му е толкова противно
на тѣхны-ты обычаи, мнѣнія и свѣтскы инте-
ресы, щото не искать да го разбрать. “То е
ослѣженіе-то, че видѣлина-та дойде въ свѣтъ-
тъ, и человѣци-ти възлюбихъ тьманиѣ-тѣ по-
вече отъ видѣлии-тѣ; защото дѣла-та имъ
бѣхъ злы.” Іоан. 3; 19.

